

УДК 336.7:004.9

DOI: <https://doi.org/10.31651/2076-5843-2026-2-174-187>**ЯЦЕНКО Олександр Володимирович¹**доктор економічних наук, професор
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7756-4125>
allexsan74@ukr.net**ГАРЯГА Леся Олегівна¹**доктор економічних наук, доцент
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5266-797X>
garyaga@ukr.net**РУДЕНКО Микола Вікторович¹**доктор економічних наук, професор
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1966-7695>
mykola_rudenko@ukr.net¹Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького, м. Черкаси, Україна

FINTECH-ЕКОСИСТЕМА УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ КОНТЕКСТІ

Досліджено сучасний стан FinTech-екосистеми України в європейському контексті та визначено стратегічні напрями її гармонізації з регуляторними стандартами Європейського Союзу. Запропоновано комплексний підхід до оцінювання FinTech-екосистеми, який ґрунтується на аналізі трьох взаємопов'язаних складових: розвитку екосистеми, регуляторного середовища та інтеграційного потенціалу. Проведено порівняльний аналіз розвитку FinTech-екосистем України, Польщі, Литви та Данії, що дало змогу оцінити рівень розвитку ринку, особливості регуляторного забезпечення та передумови інтеграції до європейського цифрового фінансового простору.

Досліджено структуру українського FinTech-ринку, визначено ключові сегменти його розвитку, особливості технологічної спеціалізації та роль цифрової фінансової інфраструктури у забезпеченні трансформації фінансового сектору. Встановлено, що українська FinTech-екосистема характеризується достатнім рівнем технологічної зрілості, здатністю до адаптації та збереженням позитивної динаміки розвитку, незважаючи на функціонування в умовах воєнного стану.

Проведено порівняльний аналіз регуляторних моделей України та Європейського Союзу, за результатами якого систематизовано ключові регуляторні розриви у сферах регулювання криптоактивів, цифрової операційної стійкості, відкритого банкінгу, цифрового регуляторного нагляду та автоматизації виконання регуляторних вимог. Обґрунтовано стратегічні орієнтири їх подолання, що передбачають гармонізацію національного законодавства з вимогами MiCA, DORA, PSD2/PSD3, розвиток технологій SupTech і RegTech, удосконалення цифрової фінансової інфраструктури та створення сприятливих умов для розвитку інноваційної діяльності.

Ключові слова: Fintech, ринок фінансових послуг, цифровізація, цифровізація фінансових послуг, FinTech-екосистема, цифрові фінанси, регуляторна гармонізація, DORA, MiCA, європейська інтеграція.

Постановка проблеми. Стрімкий розвиток фінансових технологій (FinTech) є одним із ключових чинників трансформації сучасного фінансового сектору, змінюючи моделі надання фінансових послуг, характер взаємодії між учасниками ринку та підходи до державного регулювання. Активне впровадження цифрових платіжних сервісів, відкритого банкінгу, технологій штучного інтелекту, криптоактивів і цифрових валют центральних банків сприяє формуванню нової архітектури фінансового ринку та водночас актуалізує питання забезпечення фінансової стабільності, кіберстійкості та ефективного регуляторного супроводу.

Європейський Союз сформував комплексну модель регулювання цифрових фінансів, що базується на гармонізованій нормативно-правовій системі, орієнтованій на підтримку інновацій, забезпечення цифрової операційної стійкості та захист прав споживачів фінансових послуг. Водночас Україна, реалізуючи євроінтеграційний курс, поступово адаптує національне законодавство до європейських вимог, однак розвиток FinTech-екосистеми відбувається в умовах структурних, інституційних та регуляторних викликів. За цих умов особливої актуальності

набуває комплексне дослідження рівня розвитку української FinTech-екосистеми у порівнянні з країнами Європи, що дозволяє визначити наявні регуляторні розриви та обґрунтувати перспективні напрями інтеграції України до європейського цифрового фінансового простору.

Метою статті є дослідження сучасного стану FinTech-екосистеми України в європейському контексті, визначення особливостей її регуляторного середовища та обґрунтування стратегічних напрямів гармонізації з європейськими стандартами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика розвитку фінансових технологій та цифровізації фінансових послуг посідає важливе місце у сучасних економічних дослідженнях. Теоретичні та методичні засади оцінювання рівня цифровізації фінансового сектору висвітлено у праці О. Пахненко та співавторів [1], які запропонували інтегральний індекс цифровізації фінансових послуг (Digital Financial Services Index – DFSI), що базується на показниках цифрової інклюзії, фінансової інклюзії та розвитку цифрових фінансових сервісів. Методичний підхід було апробовано на прикладі європейських країн, що забезпечило можливість проведення комплексної міжкраїнної оцінки рівня цифровізації фінансових систем.

Дослідження цифрової трансформації фінансового ринку України засвідчують, що цифровізація суттєво змінює механізми функціонування фінансової системи, сприяючи появі нових цифрових бізнес-моделей та розширенню спектра фінансових послуг. Зокрема, у праці [2] обґрунтовано банкоцентричний характер розвитку фінансового ринку України, систематизовано цифрові технології, що визначають його трансформацію, а також виокремлено сучасні цифрові бізнес-моделі, серед яких FinTech, InsurTech, цифрові платіжні сервіси, інтернет- та мобільний банкінг, краудфандинг, P2P-кредитування та ринок цифрових валют. В. Десятник досліджує цифрову трансформацію фінансового ринку у контексті забезпечення фінансової інклюзії, обґрунтовуючи роль цифрових технологій у розширенні доступності фінансових послуг, а також акцентуючи увагу на необхідності подолання цифрової нерівності, підвищення рівня цифрової грамотності, забезпечення кібербезпеки та вдосконалення регуляторного середовища [3]. Н. Вісягін розглядає цифровізацію фінансового ринку як ключовий чинник формування конкурентних переваг фінансових установ, досліджуючи вплив цифрових технологій на трансформацію фінансових послуг, управління новими ризиками та підвищення ефективності функціонування фінансового сектору [4]. Ю. Худолій та Л. Свистун обґрунтовують визначальну роль технологій FinTech у трансформації роздрібного банкінгу, відзначаючи їхній вплив на розвиток цифрових каналів обслуговування клієнтів, автоматизацію банківських процесів, персоналізацію фінансових послуг і підвищення якості взаємодії банків із клієнтами [5].

Регуляторні аспекти Fintech досліджено у праці А. Досужі та О. Парашенко [6], які здійснили порівняльний аналіз правового регулювання цифрових фінансів в ЄС та Україні, встановивши, що нормативна система ЄС базується на комплексному підході, який поєднує регламенти MiCA [7], DORA [8] та PSD2 [9]. Автори обґрунтували, що європейська модель відзначається гармонізованою структурою нагляду та технологічною нейтральністю, тоді як українська модель регулювання цифрових фінансів має фрагментарний характер. Подальший розвиток досліджень регуляторної інтеграції FinTech-екосистеми України представлено у праці О. Александрова та Ю. Палій [10], у якій обґрунтовано концепцію асиметричного регуляторного імпорту як особливого механізму адаптації національного фінансового сектору до європейського нормативного середовища. Авторами доведено, що послідовна імплементація регуляторних ініціатив Європейського Союзу, зокрема MiCA, DORA, European Digital Identity Wallet і цифрового євро, формує взаємопов'язаний часовий цикл нормативних змін, який визначає стратегічні орієнтири гармонізації українського фінансового законодавства з нормами ЄС.

Особливості розвитку FinTech-екосистем у країнах Центральної та Східної Європи досліджено у праці М. Панаїт (*M. Panait*) зі співавторами [11], які на основі регресійного аналізу обґрунтували статистично значущий вплив рівня цифровізації, використання цифрових платіжних сервісів, інтернет-банкінгу та електронної комерції на розвиток FinTech у країнах Центральної та Східної Європи. Отримані результати підтверджують, що цифрова зрілість фінансового сектору є одним із ключових чинників формування конкурентоспроможної FinTech-екосистеми та її інтеграції до європейського цифрового фінансового простору. Регуляторні

аспекти цифрової трансформації фінансового сектору України досліджено А. Тараненком [12], який обґрунтував необхідність адаптації національної системи державного регулювання до вимог регламенту DORA та розвитку SupTech-інструментів як передумови підвищення цифрової операційної стійкості фінансових установ, ефективності регуляторного нагляду та гармонізації українського фінансового законодавства з європейськими стандартами.

Водночас аналіз наукових праць свідчить, що попри значну увагу до окремих аспектів цифровізації фінансового ринку, FinTech, фінансової інклюзії та регуляторної адаптації, недостатньо дослідженими залишаються питання комплексної оцінки зрілості FinTech-екосистеми України в європейському контексті, виявлення регуляторних розривів, визначення рівня її готовності до імплементації стандартів Європейського Союзу та обґрунтування стратегічних напрямів інтеграції до єдиного європейського фінансового простору.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний розвиток Fintech-екосистем характеризується високою динамікою цифрової трансформації фінансового сектору, що супроводжується зміною моделей надання фінансових послуг, поширенням цифрових платформ, активним використанням штучного інтелекту, технологій відкритого банкінгу та нових інструментів регуляторного нагляду. У сучасних наукових дослідженнях розвиток фінансових технологій дедалі частіше розглядається через призму комплексного аналізу, який поєднує оцінювання рівня цифровізації фінансових послуг, особливостей регуляторного середовища, структури Fintech-ринку та ступеня інтеграції до міжнародного фінансового простору. Такий підхід дає змогу не лише визначити поточний стан розвитку національних Fintech-екосистем, а й виявити чинники, що формують їх конкурентоспроможність та забезпечують адаптацію до сучасних вимог цифрової економіки.

Для здійснення порівняльного аналізу доцільно виокремити взаємопов'язані аналітичні напрями, що охоплюють ключові характеристики функціонування фінансово-технологічного сектору та дозволяють комплексно оцінити рівень його розвитку (табл. 1).

Таблиця 1 – Напрями порівняльного аналізу Fintech-екосистем

Напрямок аналізу	Характеристика	Основні показники
Розвиток FinTech-екосистеми	Комплексна характеристика сучасного стану, структури та ключових напрямів розвитку FinTech-екосистеми	Кількість FinTech-компаній; структура ринку; основні сегменти діяльності; технологічна спеціалізація; міжнародна присутність; рівень цифровізації фінансових послуг
Регуляторне середовище	Порівняльний аналіз нормативно-правового забезпечення розвитку FinTech відповідно до сучасних регуляторних підходів ЄС	імплементація MiCA, DORA, PSD2/PSD3, AI Act, eIDAS 2.0; регуляторні пісочниці; відкритий банкінг; цифрова операційна стійкість
Інтеграційний потенціал	Оцінювання передумов інтеграції FinTech-екосистеми до європейського фінансового простору	Гармонізація законодавства; міжнародне співробітництво; участь у європейських цифрових ініціативах; транскордонний розвиток FinTech

Джерело: запропоновано авторами з урахуванням [1-12]

Незважаючи на тривалий вплив воєнного стану, макроекономічну нестабільність та високий рівень геополітичних ризиків, українська FinTech-екосистема продовжує демонструвати стійкість, здатність до адаптації та подальшого технологічного розвитку. На відміну від багатьох секторів економіки, цифрові фінансові послуги зберегли позитивну динаміку розвитку завдяки високому рівню цифровізації банківської системи, державних сервісів і фінансової інфраструктури. Це дозволило забезпечити безперервність надання фінансових послуг, підтримати функціонування платіжної системи країни та прискорити впровадження інноваційних фінансових технологій.

За даними Українсько-асоціації-фінтех та інноваційних компаній у 2025 році в Україні функціонує 257 FinTech-компаній, діяльність яких охоплює 18 сегментів фінансових технологій. Така кількість учасників ринку свідчить про сформованість національної FinTech-екосистеми, яка об'єднує не лише спеціалізовані фінтех-компанії, а й банки, платіжні установи, постачальників технологічних рішень, регуляторів та інші інституції, що забезпечують розвиток цифрових фінансових послуг [13].

Особливістю української FinTech-екосистеми є її формування за моделлю Bank-led FinTech, за якої рушійною силою цифрових інновацій є банківський сектор. На відміну від багатьох європейських країн, де значна частина фінансових технологій розвивається незалежними стартапами, в Україні саме банки стали ключовими інтеграторами сучасних цифрових рішень. Системно важливі банки, зокрема АТ КБ «ПриватБанк», АТ «Універсал Банк» (проект monobank), АТ «Ощадбанк», АТ «ПУМБ» та низка інших установ, активно впроваджують мобільний банкінг, дистанційне відкриття рахунків, електронну ідентифікацію клієнтів, цифрові гарантії, QR-платежі, миттєві перекази, електронний документообіг та інструменти відкритого банкінгу. Внаслідок цього межі між традиційними банківськими установами та FinTech-компаніями поступово стираються, а розвиток цифрових фінансових послуг дедалі більше здійснюється у форматі партнерських екосистем.

Поширення цифрових фінансових послуг підтверджується також міжнародними аналітичними оцінками. За даними Statista Market Insights, обсяг цифрових платіжних операцій (Digital Payments Transaction Value) в Україні у 2025 році становить близько 6,77 млрд дол. США, що свідчить про високу інтенсивність використання електронних платіжних сервісів населенням і бізнесом. Зростання цього показника є наслідком активного розвитку мобільного банкінгу, електронної комерції, безготівкових розрахунків, цифрових гарантіїв та інтегрованих платіжних платформ, які сьогодні становлять основу сучасної фінансової інфраструктури країни [14].

Розвиток української FinTech-екосистеми значною мірою забезпечується також послідовною регуляторною політикою Національного банку України. Реалізація Стратегія розвитку фінансового сектору України [15], концепція відкритого банкінгу [16], модернізація системи електронних платежів, розвиток сервісу BankID НБУ, впровадження миттєвих платежів та цифрової ідентифікації формують необхідні інституційні передумови для подальшої цифрової трансформації фінансового сектору. Водночас гармонізація нормативної бази із вимогами Європейського Союзу, насамперед щодо відкритого банкінгу, цифрової операційної стійкості та розвитку цифрових фінансових сервісів, створює основу для поступової інтеграції української FinTech-екосистеми до європейського фінансового простору.

Отже, сучасна українська FinTech-екосистема вже вийшла за межі окремого сегмента фінансового ринку та перетворилася на комплексне середовище взаємодії банківських установ, технологічних компаній, державних цифрових платформ, регуляторних органів і користувачів фінансових послуг. Саме така модель відповідає сучасним європейським тенденціям розвитку цифрових фінансів та створює передумови для подальшого розширення інноваційного потенціалу фінансового сектору України.

Аналіз структури української FinTech-екосистеми (рис. 1) свідчить про її достатньо високий рівень функціональної диверсифікації та технологічної спеціалізації. Розподіл компаній між окремими сегментами відображає сучасні пріоритети розвитку фінансових технологій в Україні, які формуються під впливом цифрової трансформації банківського сектору, розвитку платіжної інфраструктури та зростання попиту на дистанційні фінансові послуги.

Найбільшу частку у структурі українського Fintech-ринку займають компанії, що працюють у сфері технологій та інфраструктури (28 %). Домінування цього сегмента свідчить про те, що основним напрямом розвитку українського FinTech є створення технологічної бази для функціонування цифрових фінансових сервісів. До нього належать розробники програмного забезпечення, API-рішень, платформ автоматизації фінансових процесів, хмарних сервісів, інструментів кібербезпеки та інших цифрових продуктів, які забезпечують технологічну підтримку банківських установ, платіжних організацій і фінансових компаній. Така структура є

закономірною, оскільки саме розвиток цифрової інфраструктури створює передумови для масштабування інших сегментів FinTech-екосистеми.

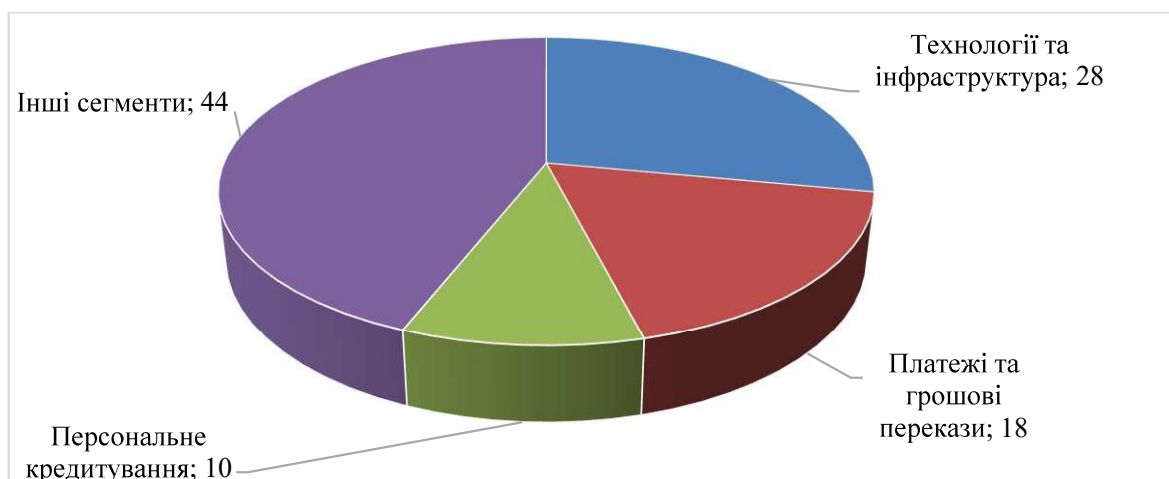

Рисунок 1 – Структура українського Fintech-ринку за сегментами у 2025 році, %
Джерело: побудовано авторами за даними [13]

Другим за питомою вагою є сегмент «Платежі та грошові перекази», на який припадає 18 % компаній. Його значна частка підтверджує, що цифрові платежі залишаються найбільш динамічним напрямом розвитку українського фінансового сектору. Активне впровадження мобільних застосунків, електронних гаманців, QR-платежів, сервісів еквайрингу та дистанційних платіжних рішень забезпечує подальше зростання безготівкових розрахунків і сприяє цифровізації економіки загалом. Важливою особливістю українського ринку є тісна інтеграція платіжних сервісів із банківською інфраструктурою, що забезпечує високий рівень доступності цифрових фінансових послуг для населення та бізнесу.

Істотну роль у розвитку екосистеми відіграє сегмент «Персональне кредитування», який охоплює 10 % компаній. Його розвиток пов'язаний із поширенням цифрових кредитних платформ, автоматизованих систем скорингу, сервісів дистанційної ідентифікації клієнтів та використанням алгоритмів аналізу кредитного ризику. Цифровізація процесів кредитування сприяє скороченню часу ухвалення рішень, підвищенню доступності фінансових послуг та оптимізації взаємодії між фінансовими установами й клієнтами.

Водночас 44 % української FinTech-екосистеми припадає на інші напрями діяльності, серед яких цифровий банкінг, InsurTech, RegTech, WealthTech, блокчейн та криптовалюти, кіберзахист, цифрова ідентифікація, фінансовий менеджмент та інші спеціалізовані сегменти. Така структура підтверджує, що український FinTech не обмежується розвитком окремих цифрових фінансових продуктів, а поступово формує комплексну екосистему, яка охоплює практично всі основні напрями сучасних фінансових технологій.

Особливу увагу привертає розвиток цифровий банкінг, який в Україні характеризується високим рівнем інтеграції банківських установ із фінансовими технологіями. Якщо у більшості європейських країн значна частина цифрових фінансових інновацій формується незалежними FinTech-компаніями, то в Україні провідну роль відіграють саме банки, які активно співпрацюють із технологічними компаніями або самостійно розробляють цифрові продукти. Це підтверджується успішним розвитком мобільного банкінгу, цифрових платформ самообслуговування, дистанційного відкриття рахунків, електронної ідентифікації клієнтів, сервісів миттєвих платежів та інтеграції банківських послуг із державними цифровими платформами. Така модель розвитку забезпечує швидке впровадження інновацій та підвищує конкурентоспроможність національного фінансового сектору.

Загалом структура української FinTech-екосистеми засвідчує, що ключовими драйверами її розвитку виступають цифрова фінансова інфраструктура, платіжні технології та банківська цифровізація. Водночас значна частка спеціалізованих сегментів свідчить про поступове

розширення спектра фінансових інновацій, підвищення рівня технологічної зрілості ринку та формування передумов для його подальшої інтеграції до європейського цифрового фінансового простору.

Важливою характеристикою сучасної української FinTech-екосистеми є поступове підвищення рівня фінансової зрілості її учасників. На відміну від початкових етапів розвитку ринку, коли переважна більшість фінтех-компаній перебувала на стадії формування бізнес-моделі та залучення інвестицій, сучасний етап характеризується стабілізацією операційної діяльності значної частини підприємств. За даними [13] 76 % українських FinTech-компаній уже досягли точки беззбитковості, що свідчить про здатність більшості учасників ринку забезпечувати самоокупність та підтримувати сталий розвиток навіть за умов підвищених економічних ризиків.

Однією з характерних особливостей української FinTech-екосистеми залишається переважання самофінансування. Згідно з результатами дослідження, 84 % компаній здійснюють розвиток переважно за рахунок власного капіталу. Така структура фінансування, з одного боку, характеризує фінансову незалежність значної частини учасників ринку, а з іншого – свідчить про обмежені можливості залучення венчурного та інституційного капіталу в умовах воєнного стану. Водночас орієнтація на власні фінансові ресурси сприяє формуванню більш стійких бізнес-моделей, орієнтованих на довгострокову ефективність та контроль операційних ризиків.

Додатковим підтвердженням зрілості української FinTech-екосистеми є її поступова інтернаціоналізація – 38 % компаній уже здійснюють діяльність на міжнародних ринках або надають послуги іноземним клієнтам. Це свідчить про здатність українських розробників створювати конкурентоспроможні фінансові технології, які відповідають міжнародним вимогам щодо якості цифрових сервісів, інформаційної безпеки та технологічної сумісності. Одночасно міжнародна присутність сприяє диверсифікації джерел доходів компаній, зменшенню залежності від внутрішнього ринку та інтеграції української FinTech-екосистеми у глобальний фінансово-технологічний простір [13].

Водночас просторова структура української FinTech-екосистеми залишається нерівномірною. Близько 78 % компаній мають головні офіси у Києві, що підтверджує концентрацію основного інноваційного, інвестиційного та кадрового потенціалу у столиці. Подібна концентрація є характерною і для багатьох європейських фінансових центрів, оскільки забезпечує швидший обмін знаннями, розвиток партнерських зв'язків між банками, технологічними компаніями, інвесторами та регуляторами. Водночас вона свідчить про необхідність активізації розвитку регіональних FinTech-хабів, що сприятиме більш збалансованому розвитку національної цифрової фінансової екосистеми.

Позитивною тенденцією є також подальше розширення кількості учасників ринку. Протягом останнього року в Україні було створено сім нових FinTech-компаній, що підтверджує збереження інноваційної активності навіть за умов воєнного стану. Хоча темпи зростання екосистеми залишаються стриманими, поява нових учасників свідчить про наявність підприємницького потенціалу та поступове відновлення інвестиційної активності у сфері фінансових технологій.

Важливою характеристикою розвитку української FinTech-екосистеми є рівень цифрової зрілості компаній, який визначається масштабами використання сучасних інформаційних технологій (табл. 2). Провідне місце займають API (Application Programming Interface), які використовують 71 % компаній. Широке застосування API забезпечує інтеграцію банківських систем із зовнішніми фінансовими сервісами, автоматизацію обміну даними та створює технологічну основу для розвитку відкритого банкінгу (Open Banking) і відкритих фінансів (Open Finance). Саме API є одним із ключових технологічних компонентів сучасної європейської FinTech-екосистеми, оскільки забезпечують взаємодію банків, платіжних установ та незалежних постачальників фінансових послуг.

Поряд із цим українські FinTech-компанії активно впроваджують технології штучного інтелекту, які використовують 43 % підприємств. Найбільш поширеними напрямками їх застосування є автоматизація обслуговування клієнтів, аналіз фінансових даних, оцінювання

кредитних ризиків, виявлення шахрайських операцій та персоналізація фінансових продуктів. Значний рівень використання штучного інтелекту свідчить про поступовий перехід українського FinTech-сектору від цифровізації окремих процесів до впровадження інтелектуальних моделей управління фінансовими сервісами.

Таблиця 2 – Поширеність технологій в українському Fintech-секторі

Технологія	Частка компаній, %
API	71
Штучний інтелект	43
Чат-боти	42
Хмарні сервіси	39

Джерело: складено авторами на основі [13]

Високий рівень цифрової трансформації підтверджується також активним використанням чат-ботів (42 %) та хмарних технологій (39 %). Використання чат-ботів сприяє автоматизації комунікації з клієнтами та підвищенню доступності фінансових послуг, тоді як хмарні сервіси забезпечують масштабованість цифрової інфраструктури, оптимізацію витрат на обробку даних і підвищення гнучкості IT-рішень. Сукупність зазначених технологій формує сучасну цифрову архітектуру української FinTech-екосистеми та забезпечує її відповідність глобальним тенденціям розвитку фінансових технологій.

Перспективність подальшого технологічного розвитку підтверджується і стратегічними очікуваннями учасників ринку. 90 % компаній визначають штучний інтелект як ключову технологію найближчих років. Це свідчить про готовність української FinTech-екосистеми до масштабнішого впровадження інтелектуальних цифрових рішень та узгоджується із сучасними європейськими тенденціями цифрової трансформації фінансового сектору [13].

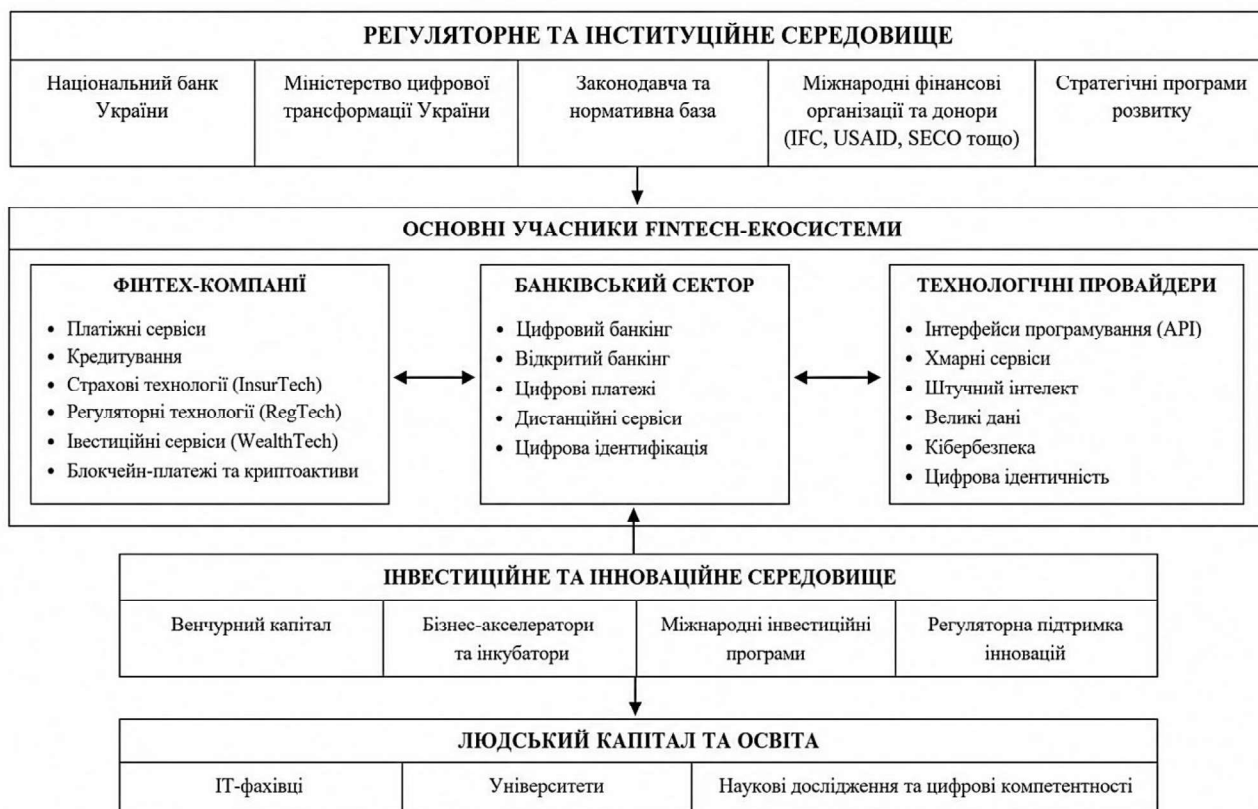
Узагальнення результатів дослідження дає змогу представити українську FinTech-екосистему у вигляді концептуальної моделі, яка відображає сукупність ключових учасників, інституційних умов та взаємозв'язків, що формують середовище розвитку фінансових інновацій. Запропонована модель (рис. 2) систематизує основні компоненти екосистеми та слугує методологічною основою для подальшого порівняльного аналізу української та європейської моделей розвитку FinTech.

Запропонована модель демонструє, що розвиток фінансових технологій визначається не лише діяльністю FinTech-компаній, а й взаємодією банківського сектору, державних інституцій, технологічних провайдерів, інвестиційної інфраструктури та людського капіталу.

Базовим рівнем функціонування екосистеми виступає регуляторне та інституційне середовище, представлене Національним банком України, Міністерством цифрової трансформації України, міжнародними організаціями розвитку та механізмами регуляторної підтримки інновацій. Саме ці інституції формують нормативно-правові, організаційні та фінансові передумови цифрової трансформації фінансового сектору.

Центральним елементом екосистеми є взаємодія FinTech-компаній, банківського сектору та технологічних провайдерів. На відміну від багатьох європейських країн, українська модель розвитку FinTech характеризується високим рівнем інтеграції фінансових установ і технологічних компаній. Банки дедалі частіше виступають не лише споживачами цифрових технологій, а й безпосередніми учасниками інноваційного процесу, інтегруючи рішення у сфері відкритого банкінгу, мобільних фінансових сервісів, цифрової ідентифікації та штучного інтелекту.

Важливим елементом екосистеми є інвестиційне середовище та людський капітал, які забезпечують ресурсну основу розвитку інновацій. Участь міжнародних фінансових організацій, венчурних інвесторів, акселераційних програм і високий кадровий потенціал IT-галузі сприяють створенню нових цифрових фінансових продуктів, масштабуванню технологічних рішень та інтеграції українських компаній у міжнародні інноваційні мережі.

Рисунок 2 – Концептуальна модель FinTech-екосистеми України

Джерело: запропоновано авторами

Таким чином, концептуальна схема відображає особливості функціонування української FinTech-екосистеми як багаторівневої системи взаємопов'язаних інституцій, фінансових установ, технологічних компаній та інноваційної інфраструктури. Водночас вона створює методологічну основу для подальшого порівняльного аналізу української та європейської моделей розвитку FinTech, що дає змогу оцінити рівень гармонізації регуляторного середовища, ринкової зрілості та перспектив інтеграції України до єдиного цифрового фінансового простору Європейського Союзу.

Проведений аналіз сучасного стану української FinTech-екосистеми дає змогу перейти до оцінки її позицій у європейському контексті. З цією метою здійснено порівняльний аналіз України та окремих європейських країн за ключовими характеристиками розвитку FinTech-екосистем, що охоплюють рівень цифровізації фінансових послуг, масштаби ринку, особливості регуляторного середовища та ступінь інтеграції до європейського фінансового простору. Результати порівняння наведено у табл. 3.

Європейський Союз сформував комплексну систему регулювання цифрових фінансових послуг, яка охоплює функціонування платіжного ринку, ринку криптоактивів, цифрової операційної стійкості та відкритого банкінгу. Ключовими елементами цієї системи є Регламент MiCA, Регламент DORA та Директива PSD2, які визначають сучасні вимоги до функціонування фінансових установ і FinTech-компаній у межах єдиного європейського цифрового фінансового простору [7; 8; 9].

Регламент MiCA встановлює уніфіковані правила щодо емісії криптоактивів та діяльності постачальників послуг, пов'язаних із криптоактивами. Для України його імплементація є одним із ключових напрямів гармонізації національного законодавства з правом Європейського Союзу. Як зазначають Досужа та Паращенко, розвиток нормативно-правового забезпечення цифрових фінансів в Україні потребує подальшого узгодження регуляторних підходів між органами державного нагляду [7].

Таблиця 3 – Порівняльна характеристика розвитку FinTech-екосистем України та окремих європейських країн

Показник	Україна	Польща	Литва	Данія
Рівень розвитку цифрових фінансових послуг (DFSI)	–	Низький [1]	Низький [1]	Високий [1]
Кількість FinTech-компаній	Понад 250	Понад 400	Понад 280	Понад 350
Стан гармонізації регуляторної бази з правом ЄС	Триває	Високий	Високий	Високий
Статус інтеграції до європейського фінансового простору	Країна-кандидат до ЄС	Член ЄС	Член ЄС	Член ЄС

Джерело: складено авторами на основі [1; 13; 17-19]

Регламент (EU) 2022/2554 (DORA), положення якого почали застосовуватися з 17 січня 2025 року, встановлює єдині вимоги до забезпечення цифрової операційної стійкості фінансових установ, управління ІКТ-ризиками та реагування на кіберінциденти. Як зазначає Tarapenko, адаптація положень DORA сприятиме підвищенню стійкості фінансового сектору України та його подальшій інтеграції до європейського фінансового простору [8]. У цьому контексті Національний банк України реалізує заходи, спрямовані на цифровізацію регуляторного нагляду, розвиток відкритого банкінгу та модернізацію платіжної інфраструктури.

Важливим елементом європейського регулювання залишається Директива PSD2, а також підготовлений пакет PSD3/PSR [9], спрямований на подальший розвиток відкритого банкінгу та конкуренції на ринку платіжних послуг. В Україні окремі положення PSD2 імplementовано через Закон України «Про платіжні послуги» [20], однак завершення гармонізації із законодавством ЄС потребує подальшого вдосконалення нормативно-правової бази.

Порівняльний аналіз засвідчує, що ключові відмінності між FinTech-екосистемами України та держав-членів Європейського Союзу зумовлені не лише рівнем розвитку цифрових фінансових послуг, а й особливостями нормативно-правового забезпечення їх функціонування. Саме регуляторне середовище визначає умови розвитку фінансових інновацій, цифрової операційної стійкості, відкритого банкінгу та ринку криптоактивів. З огляду на це доцільно зіставити основні елементи регуляторної моделі Європейського Союзу із сучасним станом розвитку відповідної нормативної бази в Україні (табл. 4).

Таблиця 4 – Порівняльна характеристика регуляторних рамок розвитку FinTech у Європейському Союзі та Україні

Параметр	Європейський Союз	Україна
Нормативно-правова база	Комплексне регулювання на основі MiCA, DORA, PSD2/PSD3, AI Act, eIDAS 2.0	Закони України «Про платіжні послуги», «Про віртуальні активи», нормативно-правові акти НБУ; триває адаптація до законодавства ЄС
Модель регулювання	Єдина гармонізована система регулювання цифрових фінансових послуг	Поетапне формування комплексної моделі відповідно до вимог ЄС
Організація регуляторного нагляду	Узгоджений нагляд на рівні ЄС та національних регуляторів	Повноваження розподілені між НБУ, НКЦПФР та іншими державними органами
Цифрова операційна стійкість	Регламент DORA встановлює єдині вимоги до управління ICT-ризиками та кіберстійкістю	Триває адаптація підходів до вимог DORA та розвиток системи цифрового нагляду НБУ
Регулювання ринку криптоактивів	Повністю врегульовано Регламентом MiCA	Законодавча база сформована, однак потребує подальшої гармонізації з вимогами MiCA
Відкритий банкінг	Реалізується відповідно до PSD2, триває перехід до PSD3/PSR	Закладено правові засади Законом України «Про платіжні послуги», практична реалізація триває

Джерело: складено авторами на основі [6-9; 12; 16; 20]

Дані таблиці свідчать, що в Європейському Союзі сформовано комплексну систему регулювання цифрових фінансових послуг, яка охоплює основні напрями розвитку фінансових технологій, зокрема платіжні послуги, відкритий банкінг, забезпечення цифрової операційної стійкості та регулювання ринку криптоактивів. В Україні нормативно-правова база у сфері фінансових технологій перебуває на етапі активного розвитку та поступового наближення до вимог законодавства Європейського Союзу. Найбільшого прогресу досягнуто у сфері регулювання платіжних послуг, тоді як подальшої адаптації потребують механізми забезпечення цифрової операційної стійкості, регулювання ринку криптоактивів, а також розвиток відкритого банкінгу відповідно до сучасних європейських регуляторних підходів. Національне регулювання ринку віртуальних активів перебуває на стадії реформування. Закон України «Про віртуальні активи» № 2074-IX від 17.02.2022 р. не набрав чинності, а натомість триває розроблення нового законодавства, гармонізованого з вимогами Регламенту MiCA та європейськими підходами до регулювання ринку віртуальних активів.

Основні відмінності між українською та європейською моделями розвитку FinTech пов'язані насамперед із рівнем нормативно-правової гармонізації, цифрової зрілості регуляторного середовища та розвитку інституційної інфраструктури. Усунення виявлених регуляторних розривів є необхідною передумовою інтеграції української FinTech-екосистеми до єдиного європейського цифрового фінансового простору. Узагальнення ключових напрямів такої гармонізації наведено у таблиці 5.

Таблиця 5 – Стратегічні орієнтири подолання регуляторних розривів між Україною та Європейським Союзом у сфері розвитку FinTech

Сфера гармонізації	Ключовий регуляторний розрив	Стратегічний орієнтир	Перспективні можливості
Регулювання ринку криптоактивів	Неповна адаптація національного законодавства до вимог MiCA	Гармонізація нормативно-правової бази із положеннями MiCA	Формування прозорого та передбачуваного правового середовища для розвитку ринку криптоактивів
Цифрова операційна стійкість	Відсутність комплексного регулювання цифрової операційної стійкості відповідно до DORA	Імплементація вимог DORA щодо управління ризиками інформаційно-комунікаційних технологій, кібербезпеки та безперервності діяльності	Підвищення стійкості фінансового сектору до кіберзагроз і технологічних ризиків
Відкритий банкінг	Незавершене впровадження механізмів відкритого банкінгу	Завершення імплементації положень PSD2/PSD3, розвиток стандартизованих API	Розширення конкуренції, доступності та інноваційності фінансових послуг
Цифровий регуляторний нагляд	Обмежене застосування цифрових технологій у наглядовій діяльності	Розвиток інструментів SupTech та цифрової аналітики регулятора	Підвищення ефективності регуляторного нагляду та оперативності прийняття управлінських рішень

Продовження таблиці 5

Автоматизація регуляторних процесів	Недостатній рівень використання технологій RegTech фінансовими установами	Стимулювання впровадження цифрових рішень для автоматизації комплаєнсу та регуляторної звітності	Скорочення регуляторних витрат і підвищення ефективності виконання нормативних вимог
Інноваційна екосистема	Обмежений доступ FinTech-компаній до інвестиційних ресурсів та інструментів підтримки інновацій	Розвиток регуляторних пісочниць, механізмів венчурного фінансування та міжнародного партнерства	Посилення інноваційної активності та конкурентоспроможності української FinTech-екосистеми

Джерело: розроблено авторами з урахуванням [4; 5; 6; 11; 12]

Отже, результати дослідження свідчать, що інтеграційний потенціал української FinTech-екосистеми формується насамперед через поступову гармонізацію нормативно-правової бази з вимогами ЄС, розвиток цифрової фінансової інфраструктури, розширення міжнародної взаємодії та впровадження сучасних регуляторних підходів. Реалізація окреслених стратегічних пріоритетів створює передумови для поглиблення інтеграції України до європейського цифрового фінансового простору.

Висновки. У статті здійснено комплексне дослідження FinTech-екосистеми України в європейському контексті, що дало змогу проаналізувати сучасний рівень її розвитку, виявити особливості регуляторного середовища та визначити передумови інтеграції до єдиного цифрового фінансового простору Європейського Союзу.

Українська FinTech-екосистема характеризується достатнім рівнем інституційної та технологічної зрілості, який проявляється у диверсифікованій структурі ринку, розвитку цифрової фінансової інфраструктури, поширенні інноваційних фінансових сервісів та активному впровадженні сучасних цифрових технологій. Незважаючи на функціонування в умовах воєнного стану, FinTech-сектор демонструє здатність до адаптації, підтримує позитивну динаміку розвитку та зберігає потенціал подальшого розширення як на внутрішньому, так і на міжнародному ринках.

Результати порівняльного аналізу засвідчили, що ключові відмінності між українською та європейською моделями розвитку FinTech полягають насамперед у рівні сформованості регуляторного середовища. Якщо нормативно-правова система Європейського Союзу функціонує як комплексна та взаємоузгоджена модель регулювання цифрових фінансів, то в Україні триває процес її поетапної адаптації до європейських вимог. Водночас реалізація положень законодавства у сфері платіжних послуг, розвиток цифрової фінансової інфраструктури, впровадження відкритого банкінгу та цифрових інструментів регуляторного нагляду свідчать про поступове наближення національної моделі до європейських стандартів.

На основі проведеного дослідження систематизовано основні регуляторні розриви між Україною та Європейським Союзом і обґрунтовано стратегічні орієнтири їх подолання. Визначено, що пріоритетними напрямками подальшої гармонізації є імплементація вимог MiCA та DORA, розвиток відкритого банкінгу відповідно до PSD2/PSD3, розширення використання технологій SupTech і RegTech, удосконалення механізмів цифрового нагляду та створення сприятливих умов для розвитку інноваційного підприємництва. Комплексна реалізація зазначених заходів сприятиме підвищенню стійкості фінансового сектору, розвитку конкурентного середовища та формуванню сучасної цифрової фінансової екосистеми.

Список використаних джерел

1. Pakhnenko O., Rubanov P., Hacar D., Yatsenko V., Vida I. Digitalization of financial services European countries: Evaluation and comparative analysis. *Journal of International Studies*. 2021. Vol. 14. №2. P. 267-282. DOI: <https://doi.org/10.14254/2071-8330.2021/14-2/17>
2. Гаряга Л. О. Розвиток фінансового ринку в умовах цифровізації економіки. *Бізнес Інформ*. 2018. №11. С. 388-393.
3. Desyatnyuk O., Ptashchenko O. Digital Transformation of The Financial Market in The Context of Ensuring Inclusion. *European scientific journal of Economic and Financial innovation*. 2025. Vol. 17. №3. P. 312-319. DOI: <https://doi.org/10.32750/2025-0327>.
4. Вісягін О. Цифрова трансформація фінансового ринку: формування конкурентних переваг і управління новими ризиками. *Економіка та суспільство*. 2025. № 81. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-11>.
5. Худолій Ю. С., Свистун Л. А. Трансформація роздрібного банкінгу під впливом FinTech. *Економіка і регіон*. 2023. № 4(91). С. 206-214. DOI: [https://doi.org/10.26906/EiR.2023.4\(91\).3214](https://doi.org/10.26906/EiR.2023.4(91).3214).
6. Паращенко О. К., Досужа А. Є. Правове регулювання цифрових фінансів в ЄС та Україні: порівняльний аналіз. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. Вип. 6. Частина 2. С. 266-272. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.06.2.42>
7. Regulation (EU) 2023/1114 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2023 on markets in crypto-assets (MiCA). *Official Journal of the European Union*. 2023. L 150. P. 40-205. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>.
8. Regulation (EU) 2022/2554 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 on digital operational resilience for the financial sector (DORA). *Official Journal of the European Union*. 2022. L 333. P. 1-79. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj>.
9. Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 on payment services in the internal market. *Official Journal of the European Union*. 2015. L 337. P. 35-127. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32015L2366>.
10. Aleksandrov O. V., Paliy, Y. The cascade of windows 2026–2027: the digital euro, tokenised deposits and decision moments for Ukrainian public administration. *Pressing Problems of Public Administration*. 2026. № 1(68). P. 166-192. DOI: <https://doi.org/10.26565/1684-8489-2026-1-09>.
11. Panait M. C., Apostu S. A., Gigauri I., Confetto M. G., Palazzo M. Defeating the Dark Sides of FinTech: A Regression-Based Analysis of Digitalization's Role in Fostering Consumers' Financial Inclusion in Central and Eastern Europe. *Risks*. 2024. Vol. 12. Issue 11. DOI: <https://doi.org/10.3390/risks12110178>.
12. Taranenko A. Innovative Mechanisms of State Regulation of Information Security of Financial Institutions in Ukraine in The Context of Dora Implementation and Supotech Tools Development. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2025. №2. P. 187-192. DOI: <https://doi.org/10.61345/1339-7915.2025.2.26>.
13. Каталог Фінтех-компаній України 2025. Українська асоціація фінтех та інноваційних компаній. URL: https://fintechua.org/fintech_catalog_2025.
14. Statista Market Insights. Digital Payments – Ukraine. Statista. 2025. URL: <https://www.statista.com/outlook/fmo/payments/digital-payments/ukraine>.
15. Стратегія розвитку фінансового сектору України. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_finsector_NBU.pdf?v=19.
16. Положення про відкритий банкінг в Україні: затверджено постановою Правління Національного банку України від 25.07.2025 р. №80. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0080500-25#Text>.
17. FinTech Poland. How to Do FinTech in Poland 2025. Warsaw: FinTech Poland Foundation, 2025. URL: <https://fintechpoland.com/wp-content/uploads/2025/08/How-to-do-Fintech-in-Poland-report-2025-2.pdf>.
18. Invest Lithuania. The FinTech Landscape in Lithuania 2024–2025. Vilnius : Invest Lithuania, 2025. URL: <https://investlithuania.com/report/fintech-report>.
19. Copenhagen Fintech. Nordic Fintech Report 2025. Copenhagen : Copenhagen Fintech, 2025. URL: <https://www.copenhagenfintech.dk/reports/nordic-fintech-report-2025>.
20. Про платіжні послуги: закон України від 30.06.2021 р. № 1591-IX зі змінами та доповненням. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text>.

References

1. Pakhnenko, O., Rubanov, P., Hacar, D., Yatsenko, V., & Vida, I. (2021). Digitalization of financial services European countries: Evaluation and comparative analysis. *Journal of International Studies*, 14(2), 267–282. <https://doi.org/10.14254/2071-8330.2021/14-2/17>.
2. Hariaha, L. O. (2018). Rozvytok finansovoho rynku v umovakh tsyfrovizatsii ekonomiky [Development of the financial market under the conditions of economic digitalization]. *Biznes Inform*, 11, 388–393.
3. Desyatnyuk, O., & Ptashchenko, O. (2025). Digital transformation of the financial market in the context of ensuring inclusion. *European Scientific Journal of Economic and Financial Innovation*, 17(3), 312–319. <https://doi.org/10.32750/2025-0327>.
4. Vysiahin, O. (2025). Tsyfrova transformatsiia finansovoho rynku: formuvannia konkurentnykh perevah i upravlinnia novymy ryzykamy [Digital transformation of the financial market: formation of competitive advantages and management of new risks]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 81. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-11>.
5. Khudolii, Yu. S., & Svystun, L. A. (2023). Transformatsiia rozdrubnogo bankinhu pid vplyvom FinTech [Transformation of retail banking under the influence of FinTech]. *Ekonomika i rehion*, 4(91), 206–214. [https://doi.org/10.26906/EiR.2023.4\(91\).3214](https://doi.org/10.26906/EiR.2023.4(91).3214).
6. Parashchenko, O. K., & Dosuzha, A. Ye. (2025). Pravove rehuliuвання tsyfrovych finansiv v YeS ta Ukraini: porivnialnyi analiz [Legal regulation of digital finance in the EU and Ukraine: comparative analysis]. *Analitichno-porivnialne pravoznavstvo*, 6(2), 266–272. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.06.2.42>.
7. European Parliament and the Council of the European Union. (2023). Regulation (EU) 2023/1114 of 31 May 2023 on markets in crypto-assets (MiCA). *Official Journal of the European Union*, L 150, 40–205. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>.
8. European Parliament and the Council of the European Union. (2022). Regulation (EU) 2022/2554 of 14 December 2022 on digital operational resilience for the financial sector (DORA). *Official Journal of the European Union*, L 333, 1–79. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj>.
9. European Parliament and the Council of the European Union. (2015). Directive (EU) 2015/2366 of 25 November 2015 on payment services in the internal market (PSD2). *Official Journal of the European Union*, L 337, 35–127. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32015L2366>.
10. Aleksandrov, O. V., & Paliy, Y. (2026). The cascade of windows 2026–2027: The digital euro, tokenised deposits and decision moments for Ukrainian public administration. *Pressing Problems of Public Administration*, 1(68), 166–192. <https://doi.org/10.26565/1684-8489-2026-1-09>.
11. Panait, M. C., Apostu, S. A., Gigauri, I., Confetto, M. G., & Palazzo, M. (2024). Defeating the dark sides of FinTech: A regression-based analysis of digitalization's role in fostering consumers' financial inclusion in Central and Eastern Europe. *Risks*, 12(11), Article 178. <https://doi.org/10.3390/risks12110178>.
12. Taranenko, A. (2025). Innovative mechanisms of state regulation of information security of financial institutions in Ukraine in the context of DORA implementation and SupTech tools development. *Visegrad Journal on Human Rights*, 2, 187–192. <https://doi.org/10.61345/1339-7915.2025.2.26>.
13. Ukrainian Association of FinTech and Innovation Companies. (2025). Ukrainian FinTech Catalog 2025. https://fintechua.org/fintech_catalog_2025.
14. Statista. (2025). Digital payments – Ukraine. Statista Market Insights. <https://www.statista.com/outlook/fmo/payments/digital-payments/ukraine>.
15. National Bank of Ukraine. (2023). Strategy of the financial sector development of Ukraine. https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_finsector_NBU.pdf.
16. National Bank of Ukraine. (2025). Regulation on Open Banking in Ukraine: Resolution of the Board of the National Bank of Ukraine No. 80 of July 25, 2025. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0080500-25>.
17. FinTech Poland. (2025). How to Do FinTech in Poland 2025. Warsaw: FinTech Poland Foundation. <https://fintechpoland.com/wp-content/uploads/2025/08/How-to-do-Fintech-in-Poland-report-2025-2.pdf>.
18. Invest Lithuania. (2025). The FinTech Landscape in Lithuania 2024–2025. Vilnius: Invest Lithuania. <https://investlithuania.com/report/fintech-report>.
19. Copenhagen FinTech. (2025). Nordic FinTech Report 2025. Copenhagen: Copenhagen FinTech. <https://www.copenhagenfintech.dk/reports/nordic-fintech-report-2025>.
20. Verkhovna Rada of Ukraine. (2021). Law of Ukraine «On Payment Services» No. 1591-IX of June 30, 2021 (as amended). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20>.

YATSENKO Oleksandr¹

Doctor of Economic Sciences, Professor

HARIAHA Lesia¹

Doctor of Economic Sciences, Associate Professor

RUDENKO Mykola¹

Doctor of Economic Sciences, Professor

¹ Bohdan Khmelnytsky National University of Cherkasy
Cherkasy, Ukraine

FINTECH ECOSYSTEM OF UKRAINE IN THE EUROPEAN CONTEXT

Introduction. The rapid development of financial technologies (FinTech) is transforming the financial sector through the expansion of digital payment services, open banking, artificial intelligence, and crypto-assets. While the European Union has established a comprehensive regulatory framework for digital finance, Ukraine continues to adapt its legislation to European standards. Therefore, assessing the Ukrainian FinTech ecosystem in the European context is essential for identifying regulatory gaps and substantiating directions for its integration into the European digital financial space.

Purpose. The purpose of the article is to investigate the current state of the Ukrainian FinTech ecosystem in the European context, identify the key features of its regulatory environment, and substantiate strategic directions for its harmonization with European Union standards.

Results. The current state of the Ukrainian FinTech ecosystem in the European context is assessed through a comparative analysis of its market structure, regulatory environment, and integration potential. The structural characteristics of the Ukrainian FinTech market are identified based on the distribution of companies across the main functional segments, confirming the dominance of technological infrastructure and digital payment services. The key technological trends of the ecosystem are analyzed, including the widespread use of application programming interfaces (API), artificial intelligence, cloud technologies, and chatbot solutions.

A comparative analysis of the Ukrainian FinTech ecosystem with selected European countries is conducted using indicators of the level of financial services digitalization, the number of FinTech companies, regulatory instruments, and the degree of European integration. The results demonstrate that Ukraine possesses a dynamic and diversified FinTech ecosystem with considerable innovative potential; however, its regulatory framework remains only partially aligned with the European Union acquis.

The regulatory approaches of the European Union and Ukraine are compared with regard to the implementation of MiCA, DORA, PSD2/PSD3, open banking, regulatory sandboxes, and digital supervisory technologies. Based on the identified regulatory gaps, strategic directions for harmonizing the Ukrainian FinTech ecosystem with European standards are substantiated, including legislative approximation, institutional development, enhancement of digital financial infrastructure, strengthening digital operational resilience, promotion of innovation, and deeper integration into the European digital financial market.

Conclusion. The study confirms that the Ukrainian FinTech ecosystem is undergoing active institutional and technological development, with key strengths including a diversified market structure, a high concentration of technology-oriented companies, and the rapid expansion of digital financial services. Comparative analysis shows that the main differences between Ukraine and European countries are related primarily to the regulatory environment rather than technological capacity. Although Ukraine has made significant progress in reforming financial legislation, further harmonization with the European Union acquis remains necessary, particularly in the areas of crypto-assets, digital operational resilience, open banking, and digital supervision. The proposed strategic directions for harmonization will strengthen the institutional capacity and international competitiveness of the Ukrainian FinTech ecosystem and support its integration into the European digital financial space.

Keywords: FinTech, financial services market, digitalization, digitalization of financial services, FinTech ecosystem, digital finance, regulatory harmonization, DORA, MiCA, European integration.

*Одержано редакцією: 22.03.2026
Прийнято до публікації: 12.04.2026*